

PYHITÄ HEIDÄT TOTUUDESSA

Joh. 17:17-19

17. Pyhitä heidät totuudessa. Sinun sanasi on totuus.
18. Kuten sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin minäkin olen lähettänyt heidät maailmaan.
19. Minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että hekin olisivat totuudessa pyhitettyjä.

Pyhitys

Vaikka koko kolmas uskonkappale puhuu Pyhästä Hengestä ja pyhityksestä, se ei ole kovin suosittu aihe keskuudessamme. Pyhityksessähän on kysymys kilvoituksesta, kristityn kasvusta, taistelusta syntiä vastaan, Kristuksen seuraamisesta, puhdistumisesta, valossa vaeltamisesta ja Herran tahdon tekemisestä käytännön elämässä.

Sanalla pyhittää ja pyhitys on kaksi perusmerkitystä, jotka molemmat kuuluvat pyhitykseen. Pyhitys on ensiksikin jonkin asian tai itsensä asettamista erilleen Jumalaa varten, Jumalan käyttöön ja palvelukseen. Toiseksi pyhityksellä tarkoitetaan sen tekemistä pyhäksi, mikä ei ollut pyhää, siis puhdistamista, muuttamista Kristuksen kuvan kaltaisuuteen. Siinä on kysymys etenevästä prosessista, tapahtumasarjasta. Ennen kuin pyhitys voi alkaa täytyy kuitenkin tapahtua jotain kertakaikkista: Jumala valitsee ihmisen, sitten Hän vanhurskauttaa ihmisen. Vasta sitten voi alkaa pyhitys.

Miksi Herra rukoilee meidän pyhityksemme puolesta?

Mihin sitten pyhitystä oikein tarvitaan? Tämän päivän tunnevaltainen kristillisyytemme ohittaa pyhityksen siksi, että siihen ei sisälly mitään erityislupausia hyvästä olost ja tunneilmaston paranemisesta.

Jotta varjeltuisimme pahasta

"En pyydä, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että varjelisit heidät pahasta."

Me elämme maailmassa, joka on paha. Herra haluaa pyhittämällä meitä varjella meitä pahasta. Pyhitys ei ole kuitenkaan sellaista hyvää moraalialia, jota voitaisiin edistää esim. lainsäädännöllä. Pyhitys tapahtuu vain evankeliumin voimalla, vain Jumala kykenee meidät pyhittämään ja siksi Jeesus rukoileekin Isää meidän pyhittymisemme puolesta.

Evankeliumi ei saa aikaan vain sitä, että olisimme vähemmän syntisiä, vaan sitä, että meistä tulisi myönteisessä merkityksessä pyhiä. Evankeliumi ei vie uskovaa pois maailmasta vaan maailman pois uskovasta. Se tekee ihmisestä vapaan pimeyden raivon keskellä. Pyhityksessä ei ole liioin ratkaisevaa, millaisissa olosuhteissa uskova elää. Herra kykenee muuttamaan ihmisen sydämen ja elämän, vaikka olosuhteissa ei tapahtuisi mitään muutosta. Pyhittäessään meitä evankeliumi tekee meistä "immuuneja pahuuden bakteereille".

Syvimmiltään pyhityksessä onkin kysymys siitä, että Herra muovaa omiaan Kristuksen kaltaisuuden suuntaan:

"Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, mutta vielä ei ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on." (1. Joh. 3:2)

"Isä, tee heistä minun kaltaisiani."

Jotta maailma voisi kuulla evankeliumin

Jeesus rukoili omilleen pyhitystä, koska Hän lähetti heidät maailmaan viemään evankeliumia. Jeesus rukoilee pelastusta niille, jotka uskovat Hänen omiensa julistaman sanan kautta. *"Kirkasta minut heissä."* Se millaisia olemme vaikuttaa toisiin ihmisiin. Evankelioinnissa eivät ratkaise järjestöt eivätkä menetelmät, vaan Herran omien pyhyys, heistä loistava Kristuksen totuus ja rakkaus. "Isä, pyhitä heidät, sillä muuten he eivät voi toteuttaa tehtäväänsä."

Paraskaan saarna, mahtavinkaan tekniikka ei ratkaise evankeliumia julistettaessa, vaan saarnaajan suhde Jumalaan, hänen pyhityksensä. Paavali jakaa tästä omana kokemuksenaan:

"Minä olin päättänyt olla luonanne tuntematta muuta kuin Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna. Olin siellä heikkouden vallassa, pelossa ja hyvin arkana. Puheeni ja saarnani eivät olleet kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista, ettei uskonne perustuisi ihmisviisauteen, vaan Jumalan voimaan." (1 Kor. 2:2-5)

Maailma näkee, millaisia me olemme, ovatko sanamme ja elämämme sopusoinnussa. Kun se näkee, että uskova on jotain sellaista, mikä häneltä puuttuu, se herättää kyselyä ja kaipausta. Mutta puoleensa vetävää elämää kykenee tuottamaan vain Pyhä Henki.

Pyhitys ei ole mikään lisuke kristillisyyteen, vaan se on Jumalan tahto jokaisen uskovan elämässä:

"Jumalan tahto on, että olette elämässänne pyhiä." (1 Tess. 4:3)

"Hän antoi itsensä meidän puolestamme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistakseen itselleen omaisuuskansan, hyvissä töissä innokkaan." (Tiit. 2:14)

Aina on kuitenkin korostettava, että pyhitystä ei saa erottaa vanhurskauttamisesta. Pyhitys alkaa Jumalan antamasta pelastuksesta, jossa ihminen luetaan vanhurskaaksi ja hän saa Pyhässä Hengessä uuden elämän. Pyhitys on Kristuksen työtä omissaan. Pyhitystä ei saa liioin erottaa anteeksiantamuksesta, jossa rikkonut uskova saa uuden pääsyn Isän sydämelle ja näin puhdistautumisen ja elämän lähteelle.

Miten pyhitys on mahdollista? Pyhityksen perusta

"Minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että hekin olisivat totuudessa pyhitettyjä."

Jeesus oli täydellinen, synnitön ja puhdas. Hän erotti eli pyhitti itsensä kokonaan Jumalan palvelukseen meidän pelastukseemme. Jeesus erotti itsensä Jumalalle sovitusuhriksi Golgatan ristin tuskiin, jotta Jumalan päämäärä meihin nähden voisi toteutua. Jeesus antoi KOKO ITSENSÄ meidän pelastukseemme sen armopäätöksen mukaan, jonka Jumala ole tehnyt ennen aikojen alkua. Jeesuksen koko täyteys, Hänen kaikkensa tarvittiin meidän pyhittämiseksemme totuudessa:

"Saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen Hänen, jonka tähden ja kautta kaikki on, sopi tehdä heidän pelastuksensa Päämies kärsimysten kautta täydelliseksi. Pyhittäjä ja pyhitettävät ovat näet kaikki alkuisin yhdestä. Siksi hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi." (Hepr. 2:10-11)

"Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta tulemalla kiroukseksi meidän sijastamme

- kuten on kirjoitettu: *"Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu" - että Aabrahamin siunaus tulisi Jeesuksessa Kristuksessa kansoihin kuuluvien osaksi, ja me niin uskon kautta saisimme luvattun Hengen."* (Gal. 3:13-14)

Jeesus kuoli, haudattiin, nousi kuolleista, astui taivasiin ja rukoilee meidän puolestamme, jotta me pyhittyisimme. Vihollisuus ja väliseinä Jumalan ja ihmisen väliltä murrettiin, jotta Jumalan elämä pääsisi vaikuttamaan pyhitystä.

Pyhitys on siis tulemista Jumalan kuvan kaltaiseksi, Hänen elämänsä jakamista, elämistä suhteessa Häneen, yhteydessä Häneen. Se on siis suunnattomasti enemmän kuin vain pääsemistä irti joistakin synneistä:

"Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä." (1. Piet. 1:16)

Golgatan ristin uhri on välttämätön ehto sekä vanhurskauttamiseen että pyhitykseen. Jeesus teki kaiken puolestamme. Pyhä Henki siirtää evankeliumin sanassa Jeesuksen teot elämäämme. Siksi saamme antaa Jeesuksen tekojen tulla näkyviin pyhityksenä. Pyhä Henki pyhittää. Se on armoa armon päälle. Kun siis Jeesus pyhitti itsensä meidän syntisten hyväksi, pyhitys on mahdollista ja todellista.

Pyhityksen menetelmä. Miten pyhitys tapahtuu?

Pyhitys on Jumalaan työtä meissä. Emme voi itse päättää, haluammeko sitä vai emme. Syntinsä tunnustava vanhurskautetaan, mutta siitä alkaa välittömästi myös synnin hylkääminen:

"Kiitän häntä teidän osallisuudestanne evankeliumiin ensi päivästä tähän asti, luottaen siihen, että Hän, joka on teissä alkanut hyvän työn, on saattava sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä." (Fil. 1:5-6)

Jumala on tehnyt hyvin paljon ennen kuin olemme sitä itse edes tajunneet. Koko pelastus on Hänen työtään, mutta myös pyhittävässä päämäärässään Hän on peräänantamaton. Herra on valmis käyttämään myös kurittavaa rakkauttaan päästäkseen tavoitteeseensa:

"Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa tunnu olevan iloksi vaan murheeksi, mutta jälkepäin se antaa hedelmänään vanhurskauden rauhan niille, joita siten on harjoitettu." (Hepr. 12:11)

Jokaisen lapsensa kohdalla Herra tulee viemään pyhityksen myös lopulliseen päämääräänsä:

"Ne, jotka Jumala on edeltä määrännyt, hän on myös kutsunut. Kutsumansa hän on myös vanhurskauttanut, ja vanhurskauttamansa hän on myös kirkastanut." (Room. 8:30)

Totuus vie taisteluun

Pyhityksen väline on totuus, Jumalan sana. Herra vie meidät aina suhteeseen omaan Sanaansa pyhittäessään meitä. Jumalan sana on persoonallista. Se vie meidät aina henkilökohtaiseen suhteeseen Herraan. Kysymys ei siis ole jonkinmoisesta Sanan maagisesta vaikutuksesta.

Joskus kuulee sanottavan, että pyhitys on sitä, että ihminen ei tee mitään, antautuu vain Herralle ja sitten kaikki tapahtuu itsestään ja helposti. Raamattu ei anna tällaiselle ajattelulle tukea. Pyhitys on meidän toimintaamme, kun kuulemme sanan ja

noudatamme sitä. Se on "sotaa, kilvoitusta, vaivaa ja työtä", niin kuin karoliinit aikanaan veisasivat. Mutta se ei ole taistelua omassa voimassa vaan Jumalan vaikuttaessa tahtomista ja tekemistä Pyhän Hengen kautta:

"...ahkeroikaa pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte. Jumala näet vaikuttaa teissä sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa toteutuisi." (Fil. 2:12-13)

Raamatun kehotukset uskoville

Raamattu on täynnä kehotuksia uskoville. *"Kuolettakaa Hengellä lihan teot!" "Paetkaa haureutta ja epäjumalanpalvelusta!" "Puhdistautukaa kaikesta sydämen ja mielen saastutuksesta!"* Nämä ja lukemattomat muut kehotukset ovat äärettömän raskasta lakia sille, jolla ei ole Pyhää Henkeä. Mutta niissä, joissa Pyhä Henki asuu, Herra vaikuttaa noiden kehotusten kautta halua toimia Sanan mukaan ja totuuden mukaista toimintaa syntisen luonnon vastustuksesta huolimatta. Herra ei kuitenkaan vaikuta sydämissämme tahtoa ja tekemistä ikään kuin suoraan vaan epäsuorasti Sanan kautta.

Raamatussa ei ole yhtään kohtaa, jossa meitä kehoitettaisiin tuomaan meitä masentavat synnit rukouksessa Herralle pyytäen, että Hän vapauttaisi meidät niistä, ja sitten luottamaan uskossa siihen, että Hän myös niin tekee. Ei, vaan sille, joka on varastanut ja tunnustanut sen ja saanut anteeksi Golgatan veressä annetaan kehotus lopettaa varastaminen ja antaa omastaan pois:

"Ennen varastanut älköön enää varastako, vaan tehkөөn työtä ja toimittakoon käsillään sitä, mikä on hyvää, että hänellä olisi, mitä antaa puutteessa olevalle." (Ef. 4:28)

"Kuten kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen tietämättömyytenne aikana elitte, vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi." (1 Piet 1:14-15)

Tajua kuka olet ja luovu tekemästä pahaa! Tee johtopäätökset siitä, mitä pelastettuna olet Kristuksessa. Herra tekee työtään kehottamalla ja varoittamalla sanansa kautta.

Ei kokemus vaan prosessi

Pyhitys ei ole kokemus, vaan tila ja prosessi, jossa muutomme Kristuksen kuvan kaltaisuutta kohti. Se on kasvamista armossa ja Herran tuntemisessa (2 Piet. 3:18). Pyhitykseen toki sisältyy kokemuksia, mutta se ei ole kokemus. Voimme kokea Jumalan rakkautta, Pyhällä Hengellä täyttämistä ja pelastusvarmuutta. Vaikka tällaiset kokemukset rohkaisevat meitä pyhitykseen, ne eivät ole itse pyhitys.

Pyhitystä ei saada hetkessä. Se etenee, taistelu syntiä vastaan syvenee, armon suuruus syvenee, Jeesuksen kuva kirkastuu. Harhat lupaavat asioita hetkessä. Olemme kärsimättömiä ja haluaisimme asiat aina heti. Mutta Jeesus sanoo:

"Jos te pysytte minun sanassani, te olette todella minun opetuslapsiani, ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi." (Joh. 8:31-32)

Pysy sanassa, sana tekee vapaaksi. Kasvu luonnossakin on hidasta eikä sitä saa nopeutumaan sillä, että kasvia ikään kuin revitään ylöspäin. Kasvuun voi vaikuttaa vain epäsuorin keinoin antamalla ravinteita, valoa, lämpöä ja rikkaruohoja kitkemällä.

Pyhitys ei ole helppoa. Siihen sisältyy taistelua ja ponnistelua. Se tapahtuu Hengen ja syntisen luonnon välisessä jännitteessä:

"Vaeltakaa Hengessä, niin ette täytä turmeltuneen luonnon himoa. Sillä turmeltunut

luonto himoitsee Henkeä vastaan ja Henki turmeltunutta luontoa vastaan. Nämä ovat toisiaan vastaan, ettette tekisi mitä tahtoisitte. Mutta jos Henki johtaa teitä, te ette ole lain alaisia." (Gal. 5:16-18)

Pyhittävän totuuden sisältö

Pyhityksen ei riitä vain jokin erityisoppi tai osa Raamatusta. Siihen tarvitaan koko Raamatun totuus. Niin Jeesuksen kaikki opetukset, Uuden testamentin kaikki kirjat kuin koko Vanha testamentti ovat tarpeen, sekä kokonaisuus että osat. Pyhitys on Sanan laaja-alaista soveltamista elämämme kaikilla alueilla. Siksi meidän on ensin ymmärrettävä Sana. Tarvitsemme totuuden Jumalasta, itsestäsi, Kristuksen teoista ja asemastamme Hänessä.

Pyhitys ja totuuden ymmärtäminen

"Anomukseni on, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen valaisten teidän sydämenne silmät käsittämään, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään, ja miten mittamaton on hänen voimansa, joka vaikuttaa meissä uskovissa." (Ef. 1:17-19)

Pyhityksessä tarpeemme ei ole voima, vaan valo, opetus ja tieto. Saatana kyllä väittää: "Tarvitset voimaa" Se haluaa pitää meitä tietämättömänä totuudesta. Kristuksen voima on jo uskovassa, sillä Pyhä Henki asuu pelastetussa. Pyhityksen este on siinä, että pidämme härkäpäisesti kiinni omista ajatuksistamme, emmekä ota vastaan Uuden testamentin todistusta:

"Hän voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme ja ymmärrämme, sen voiman mukaan, mikä meissä vaikuttaa." (Ef. 3:20)

Tahtomme on väärä eikä kysymys ole voiman puutteesta. Moni kyllä sanoo: "Olen vaikka kuinka monta kertaa yrittänyt, mutta aina olen epäonnistunut." Ongelma on siinä, että tällaisen ihmisen tahto on jaettu. Mutta siihen ei auta, että teemme kerta toisensa jälkeen lujempia päätöksiä, jotka eivät pidä kuitenkaan. Tarvitsemme sellaista Uuden testamentin totuuden ymmärtämistä, että tahtomme taipuu iloisesti totuuteen. Vasta silloin saamme voiton synnistä. Kun näet Sanasta Herran pyhyiden, tajuat, että sinunkin on tultava pyhäksi. Pakotetut päätökset eivät mitään auta. Tahtoa on lähestyttävä totuudella. Pyhityksessä on kysymys oikeasta suhteesta Jumalaan eikä meidän päätöksistämme. Se on antautumista totuudelle Jumalan totuuden perusteella.

Uusi testamentti ei keskity yhden synnin käsittelyyn, vaan asettaa sen aina kokonaisuuden valoon. Ratkaisevaa on tajuta oma asema Herran omana. Älä rukoile syntisi tai ongelmiasi puolesta. Ajattele sen sijaan itsestäsi oikein Herran omana, Hänen vanhurskauttamanaan ja pelastamanaan Jumalan lapsena. Keskity myönteiseen kristillisyyteen.

Pyhitys ei ole tavoite sinänsä vaan keino päästä tavoitteeseen. Älä siksi tavoittele sitä, että olisit pyhä. Etsi pikemminkin sitä, että tuntisit Jeesuksen syvemmin, eläisit yhdessä Hänen kanssaan, sillä kuulut iankaikkisesti Hänelle.

Raamatun koko totuus

Totuus Jumalasta

Raamatussa on keskeisintä totuus Jumalasta. Älä unohda Jumalaa! Meidän suuri kiusauksemme on pitää Jumalaa jotenkin itsestäänselvyytenä. Raamattu alkaa aina Jumalasta. Monen tämän päivän kristillisyyden uskontoa ilman Jumalaa. Kaikki alkaa omasta itsestä ja vaikka hetkeksi ikään kuin kurottauduttaisiinkin Jumalan suuntaan, kaikki jämähtää jälleen omaan itseen. Mutta juuri tässä näkyy synnin varsinainen olemus. Sehän ei ole ensi sijassa yksittäisiä tekoja, vaan sitä, ettemme tunnusta Jumalaa ja luota Häneen. Pyhityksessä on kysymys siitä, että Jumala asetetaan elämämme keskukseen.

Koska Jumala on pyhä, Hänen näkemisensä nöyryyttää meidät. Me olemme osa Jumalan pelastussuunnitelmaa. Pyhityksessä on siis kysymys Herran rakastamisesta ja lähimmäisen rakastamisesta. Siinä on kysymys Jumalan ylistämisestä siten, että olemme sitä mitä olemme Hänen pelastustekojensa tähden, vaellamme Hänen kasvojensa edessä pyhällä arkuudella. Raamattu ei kuvaa pyhitystä voittoisana elämänä vaan jumalisuutena. Se on Jumalan pelkoa.

Totuus synnistä

Tarvitsemme myös totuuden itsestämme. Sen kertoo laki. Laki ei ole pelastustie, mutta se kertoo, mitä Jumala tahtoo. Laki synnyttää ja syventää synnin tuntoa. Se paljastaa, että ongelmamme ei ole niinkään siinä, että olemme itsekkäitä, vaan siinä että emme ole Jumala-keskeisiä. Minä on nostettu Jumalan paikalle.

Totuus uudesta luomuksesta

Pyhittyäksemme tarvitsemme totuuden uudesta luomuksesta. Kristus ei kuollut vain siksi, että saisimme syntimme anteeksi - mikä sinänsä on käsittämättömän suuri ja valtava armon ihme. Hän kuoli myös sitä varten, että pääsisimme vapaaksi synnin vallasta.

"Hän on kuollut kaikkien puolesta, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka on heidän puolestaan kuollut ja noussut ylös." (2 Kor. 5:15)

Pelastusvarmuuden puute on suuri pyhityksen este. Siksi uskova palaa aina vanhurskauttamiseensa voidakseen pyhittyä:

"Mitään kadotustuomiota ei siis ole niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa." (Room. 8:1)

Roomalaiskirjeen 6. luku osoittaa, miten pyhitys lähtee liikkeelle siitä asemasta, joka pelastetulla on Kristuksen kanssa yhdessä kuolleen ja yhdessä ylösnousseena. Kristukseen liitetty saa tehdä tästä tosiasiaa oikeat johtopäätökset. Hän sanoo EI synnille ja KYLLÄ Jumalan vanhurskaudelle.

Totuus taivaasta

Pyhityksessä elävän kristityn tuntomerkki on siinä, että hän suuntautuu kaikilla elämänsä alueilla taivaallisen todellisuuden suuntaan. Hänen toivonsa perustuu Kristuksen ylösnousemuksen tosiasiaan ja siihen, että Herra tulee pian takaisin viedäkseen hänet luokseen taivaalliseen kirkkauteen uudessa ylösnousemusruumiissa.